

“El qui vinga darrere, que pague.” Aquesta frase podria resumir la situació econòmica de la Generalitat. El Consell de Francesc Camps ha optat per hipotecar el futur econòmic del País Valencià i arrossega una situació financera tan precària que deixa sense marge de maniobra el Govern, siga quin siga, que isca de les urnes a les eleccions a les Corts valencianes del proper 27 de maig. Però no només això, sinó també els executius que vinguen després. Després de gairebé dotze anys de gestió del PP al capdavant del Govern valencià, la Generalitat no solament té el major deute financer en relació amb el PIB de tot l'estat -10.255 milions d'euros, segons les darreres dades oficials del Banc d'Espanya, a les quals cal afegir 4.000 més de les empreses públiques- sinó que, sobretot, s'han augmentat sense límits les factures que hauran de pagar els futurs governs fins a una quantitat superior, entre despeses comptabilitzades i pendents d'enregistrar-se, als 20.500 milions d'euros, gairebé 3,5 bilions de les antigues pessetes.

Camps hipoteca el futur

El darrer informe que la Sindicatura de Comptes ha lliurat a les Corts valencianes palesa el que tothom sospitava: la Generalitat manté, i augmenta, un perillós deute que frega la fallida econòmica.

Per cancel·lar aquesta hipoteca, cada valencià hauria d'afegir de la seua butxaca prop de 5.125 euros o la Generalitat hauria de dedicar el seu pressupost de dos anys sencers per sanejar els seus comptes. L'herència rebuda fa gairebé impossible que, mane qui mane, després de la contesa electoral del maig, es produeixen canvis notables en la difícil situació dels diners públics. De fet, el darrer informe de la Sindicatura de Comptes -remès a les Corts fa només uns dies i corresponent a la gestió de la Generalitat al llarg de l'any 2005- posa a sobre de la taula, una vegada més, aquesta situació de caos econòmic i, en aquesta ocasió, fa incidència especial en el descontrol en un sistema de contractació de personal que no compleix amb unes mínimes condicions que garanteixen els principis d'igualtat, publicitat, mèrit i capacitat.

1. Compte general. El futur econòmic de la Generalitat està hipotecat. El Govern valencià, segons recull la memòria de la Sindicatura, té declarats oficialment pagaments ajornats a exercicis

futurs per valor de 19.615 milions d'euros, vora 3,3 bilions de pessetes. I el pagament d'aquesta factura, cada vegada, s'allarga més en el temps. De fet, tres quartes parts d'aquesta quantitat haurà d'abonar-se a partir de l'any 2009, just a la meitat de la propera legislatura, i al llarg dels anys posteriors. La major part d'aquesta quantitat correspon a deutes amb els bancs amb venciment, fins i tot després del 2020. La hipoteca de la Generalitat és encara més gran si es té en compte que Economia no ha inclòs ni els pagaments ajornats a les universitats, que sumen 790 milions, ni tampoc el de les institucions firals, que arriben a 180 milions. La xifra global de pagaments ajornats puja més de 20.500 milions. Però és que, a més d'això, la Generalitat va declarar només un saldo negatiu, a 31 de desembre del 2005, de 608 milions, xifra que la Sindicatura augmenta fins als 2.500 milions amb el deute sanitari, despeses de personal i 686 milions que el Consell comptabilitza com a ingressos però que, d'acord amb l'informe, mai no arribaran al caixó del Govern valencià.

2. La factura sanitària. El forat econòmic de la sanitat pública es va estabilitzar i, fins i tot, es va reduir una mica al llarg del darrer any auditat. Com? No hi ha fórmules màgiques. El dèficit sanitari baixà un 8,8%, encara

El servei Valencià de Salut deu 1.129 milions.

que amb el recurs a l'enginyeria financera: a força de demanar préstecs, en aquest cas, per poder afrontar la factura farmacèutica. Tot i això, la darrera auditoria pública el situa encara en els 1.129 milions d'euros, una quantitat que s'ha multiplicat per sis des que el PP governa. Es tracta de factures que s'han de pagar, però que no reflecteixen

els pressupostos públics. La Sindicatura no solament ho atribueix a la manca de finançament o a l'atenció dels immigrants, com apunta la Generalitat, sinó també a la gestió mateixa del Consell.

3. Contractacions de personal.

L'informe de la Sindicatura de Comptes apunta que, de la Generalitat, cobren 15.140 treballadors més que els llocs de feina que hi ha a la relació aprovada, i que situa el nombre de funcionaris de la Generalitat en 109.475 persones. Tres conselleries són les responsables d'aquest descontrol en la política de personal: Educació, amb 2.174 treballadors més dels autoritzats; Sanitat, amb 13.441, i Benestar Social, amb 237. La institució pública considera que les plantilles estan infradotades i insta la Generalitat a dotar-les perquè els serveis públics puguin prestar-se amb garanties. També crida l'atenció sobre l'alt grau de temporalitat, que arriba al 31,8%. El Síndic posa en qüestió la transparència dels sistemes de contractació de personal gairebé a totes les conselleries.

4. Ciegua. L'empresa encarregada de la construcció de centres educatius augmentà un 70% el seu deute amb els bancs, que és superior als 300 milions d'euros amb préstecs que no s'acabaran de liquidar fins al 2030. A més, les pèrdues van créixer un 87%. La gestió és caòtica. De fet, la Sindicatura de Comptes torna a insistir en els sobre-

300 milions de deute i encara hi ha barracons.

preus en les contractacions d'obres, que, de manera sistemàtica, han arribat, segons l'any, a un 90% per sobre de la quantitat en què s'havien adjudicat els treballs.

5. Projectes temàtics. La societat mitjançant la qual la Generalitat gestiona la seua participació en projectes d'oci com ara Terra Mítica augmentà el seu deute fins a arribar a una xifra pròxima als 500 milions d'euros. La situació del complex d'oci de Benidorm,

Terra Mítica deu 59,3 milions d'euros.

que ja ha aconseguit aixecar la suspensió de pagaments, amenaça d'obrir encara més aquest forat. De fet, Terra Mítica, amb majoria de capital privat, té deutes amb la societat pública per valor de 59,3 milions. De tota manera, l'augment del deute de la mercantil al llarg del 2005 té a veure també amb el projecte de l'aeroport de Castelló, una de les iniciatives impulsades per Carlos Fabra. L'auditor públic també qüestiona el sistema adoptat per la Generalitat a l'hora de pagar diners a productores cinematogràfiques per dur rodatges de pel·lícules a la Ciutat de la Llum d'Alacant. La Sindicatura de Comptes deixa clar que la situació de la mercantil continua sent crítica i que es troba en risc de dissolució.

6. Institut Valencià de la Vivienda.

L'informe anual de la Sindicatura també mostra la mala gestió de l'urbanisme valencià. L'auditoria posa en qüestió les empreses mixtes impulsades, en el seu moment, pel conseller Rafael Blasco, constructores i promotores immobiliàries privades de primer ordre que s'associen a l'organisme per gestionar projectes urbanístics que inclouen habitatges de protecció oficial. En aquest cas, l'informe critica amb duresa que l'organisme públic posara en venda terrenys públics i els cedira a una empresa mixta participada pel constructor alacantí Enrique Ortiz –el primer contractista d'obra pública d'Alacant– per sota del preu real. El

Rafael Blasco ha ocultat alguns documents.

Síndic suggeria, per tant, que s'estava afavorint aquesta mercantil. A més, l'informe censura la gestió de Blasco, substituït ara per Esteban González Pons, perquè l'Ivvs (Institut Valencià de la Vivenda, SA) s'ha negat a remetre determinats documents i, així, a col·laborar amb l'auditoria de la institució pública.

7. Ràdio Televisió Valenciana.

Ràdio Televisió Valenciana (RTVV) també hauria de tancar si s'aplicara la llei. Es troba, de fet, en una de les situacions de risc de dissolució de les quals parla la legislació vigent. I és que el problema té solució difícil. La Sindicatura de Comptes, de fet, reclama mesures excepcionals i més rigor en la gestió per posar fi al deteriorament que pateix la cadena, que, segons l'informe, necessita un pla de viabilitat urgentment. L'auditor públic entén que la cadena ha de tenir més cura a l'hora de controlar les despeses en matèria de producció de programes, compra de drets d'emissió com ara els del futbol o

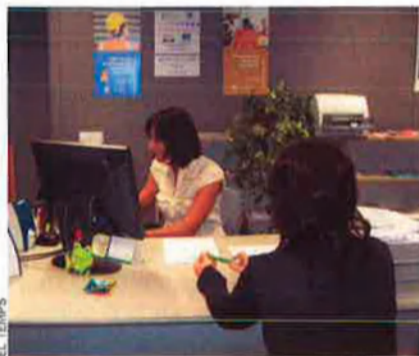

El deute de RTVV és astronòmic: 682 milions.

en la contractació de personal. Al llarg de l'any 2005, període al qual es refereix l'informe, el deute de Ràdio Televisió Valenciana va créixer un 27,63% fins a situar-se al voltant dels 682 milions d'euros, prop de 115.000 milions de les antigues pessetes, un forat cada vegada més gran.

8. Servei Valencià d'Ocupació.

L'organisme encarregat d'auditar els comptes de l'administració valenciana reclama major control sobre la gestió de la societat que ha de posar en marxa totes les mesures de foment de l'ocupació al País Valencià. El problema és que els fons dirigits a aquest objectiu ni tan sols no arriben a la caixa del Servei. De fet, segons la memòria anual de la Sindicatura de Comptes, la Conselleria d'Economia, al tancament de l'exercici, no van ingressar al Servei 177,6 mi-

Els diners del Servei es desvien a altres usos.

lions en subvencions remeses pel Ministeri de Treball. Els diners van ser utilitzats pel departament que dirigeix Gerardo Camps per garantir la liquiditat de l'administració autonòmica. És a dir, que l'executiu es va finançar en certa manera amb fons estatals que, en realitat, havien de servir per promoure l'ocupació.

9. Empreses d'Infraestructures.

La situació de les empreses lligades a la Conselleria d'Infraestructures, dirigida per José Ramón García Antón, és de fallida econòmica. De fet, entre Ferrocarrils de la Generalitat i l'Entitat de Sanejament, una societat encarregada d'executar obres hídriques, arrosseguen un deute de prop de 1.100 milions d'euros amb un creixement de més d'un 20% per sobre de l'any anterior. La Sindicatura de Comptes considera

Ferrocarrils insegurs però endeutats.

que totes dues empreses públiques carreguen un deute que, legalment, correspon a la Generalitat que el desvia per, d'aquesta manera, tractar de no augmentar els seus números rojos. L'auditor fa un informe duríssim sobre la gestió de Ferrocarrils, societat que, segons la Sindicatura, no tramita correctament les adjudicacions i registra sobrepreus a les obres que adjudica, segons el cas, de prop d'un 20%.

10. Agència Valenciana del Turisme.

L'entitat de la Generalitat que marca la política turística, la principal font d'ingressos del País Valencià, es troba en situació de fallida i a punt de desaparèixer després que la Generalitat haja retallat les ajudes a l'Agència, que arrossega un important saldo negatiu. La Sindicatura de Comptes exigeix, en el seu informe anual, que la Generalitat pose fi a aquesta situació amb l'objectiu de no limitar la capacitat de manobra de l'organisme que depèn de la Conselleria de Turisme.

L'informe de la Sindicatura de Comptes deixa entreveure una situació eco-

L'Agència de Turisme també es troba en fallida.

nòmica i de gestió bastant complicada que algú haurà de modificar, potser a partir del mes de maig del 2007, però que, al cap i a la fi, seran els valencians els que l'hauran de pagar de la seua butxaca.

Pere R. Fernández